

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

**T.C. CUMHURBAŞKANLIĞI
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI**

Genel Yayın No: **1717**

Cep Kitapları: **161**

Yayın Yönetmeni: **Cafer Tayyar DOYMAZ**

Yayın Koordinatörü: **Suat OKUYAN**

Hazırlayan: **Komisyon**

Tashih: **Hacı Duran NAMLI**

Grafik & Tasarım: **Ali YÜCEER**

Baskı: Epa-mat

Ağaçişleri Sanayi Sitesi 1357. Sok. No:41

Yenimahalle/Ankara

Tel: [0 312] 394 48 63-64

3. Baskı, Mart 2023

ISBN: 978-625-435-506-6

2023-06-Y-0003-1600

Sertifika No: 12930

Eser İnceleme Komisyonu Kararı: **15.11.2019/51**

© Diyanet İşleri Başkanlığı

İletişim

Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü

Basılı Yayınlar Daire Başkanlığı

Tel: [0 312] 295 72 93 - 94 Faks: [0 312] 284 72 88

e-posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr

Dağıtım ve Satış:

Döner Sermaye Daire Başkanlığı

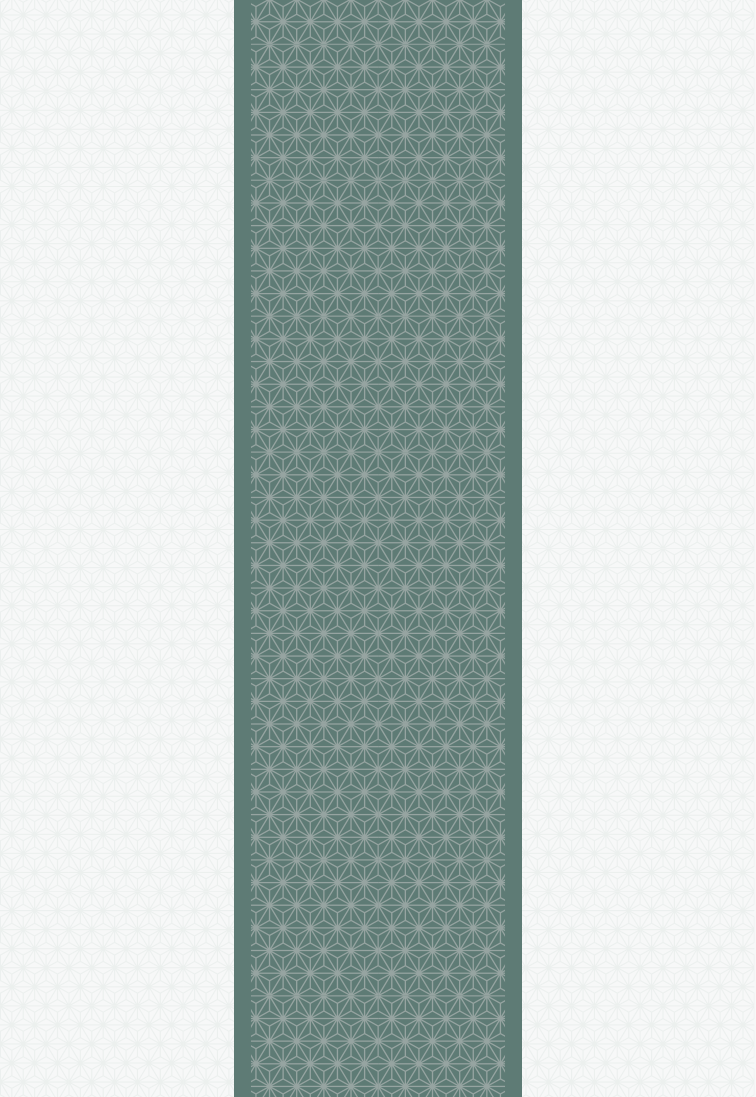
Tel: [0 312] 295 71 53 - 71 56 Faks: [0 312] 285 18 54

e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

40 HADİSTE AİLEMİZ

ÖN SÖZ

Yeni evlenenlere, “Allah mübarek etsin, sana bereketler ihsan etsin, eşini de seni de hayır ve iyiliklerde ortak etsin.” (Ebü Dâvüd, “Nikâh”, 35-36.) diyerek dua eden Sevgili Peygamberimiz, ailenin kurulması, sürdürülmesi ve korunmasında, aile bireyleriyle olan ilişkilerinde bizlere örnek olmuş, söylem ve eylemleriyle en güzel aile modelini ortaya koymuştur.

Eşlerine karşı son derece nazik ve hoşgörülü davranan Hz. Peygamber, “Sizin en hayırlınız, ailesine karşı en hayırlı olanınızdır. Ben de aileme karşı en hayırlı olanıyım...” (Tirmizî, “Menâkıb”, 63.) buyurarak hayırlı olmanın ölçüsünü aile bireylerine karşı iyi davranma olarak belirlemiştir.

Allah Resûlü bir eş, bir baba ve bir aile reisi olarak eşleri dışında çocuklarına, torunlarına ve komşularına da aynı şekilde iyi davranmış, onlara

sevgi, şefkat ve merhametle muamelede bulunmuştur. Onun oluşturmaya çalıştığı medeniyetin temel ilkelerinden biri küçüğe merhamet etmek, büyüğe de saygı göstermektir.

Eşlerin birbirlerine karşı iyi davranma yükümlülükleri olduğu gibi, çocukların da anne-babalarına karşı iyilikle muamele etme görevleri vardır. Yüce Allah anne babaya iyilik etmeyi emretmiş, evlâdın yanında yaşlanan anne baba için “*Onlara öf bile demeyin.*” (İsrâ, 17/23.) buyurarak en küçük saygısızlığa dahi izin vermemiştir. Sevgili Peygamberimiz de iyilik yapılmaya en layık kimsenin öncelikle anne, daha sonra baba olduğunu söyleyerek çocuklara önemli hatırlatmada bulunmuştur.

Ailenin en güzel meyvesi olan çocuklara karşı anne-babaya bazı sorumluluklar yüklenmiştir. Çocukların terbiyesi ve topluma faydalı birer fert olarak yetiştirilmesine önem veren Allah Resûlü, “*Hiçbir baba çocuğuna güzel terbiyeden daha kıymetli bir bağışta bulunmamıştır.*” (Tirmizî, “Birr”, 33.) buyurarak bu görevi öncelikle babaya yüklemiştir. Bu konuda anne de babaya destek olmalı ve çocuğun manevi gelişimine katkı sunmalıdır.

Aile içinde adaletsizliği asla kabul etmeyen Resül-i Ekrem, “Allah’tan korkun ve evlâtlarınız arasında âdil olun!” (Buhârî, “Hibe”, 13.) emriyle özellikle çocuklar arasında ayrıma yol açacak davranışlardan, kız-erkek ayrımı gibi cahiliye adetlerinden uzak durmayı öğütlemiştir.

Allah Resûlü (sas) namazlarının sonunda aile ile ilgili olarak şöyle dua ederdi: “Allah’ım! Ey Rab-bimiz ve her şeyin Rabbi! Beni ve ailemi dünya ve ahirette her an sana ihlasla bağlı kıl. Ey yücelik ve ikram sahibi!” (Ebû Dâvûd, “Vitr”, 25.)

Rabbim ailelerimizi kendisinin razı olacağı ailelerden eylesin.

«خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ، وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي»

“Sizin en hayırlınız, ailesine karşı
en hayırlı olanınızdır.
Ben de aileme karşı en hayırlı olanınıyım.”

(Tirmizi, Menâkıb, 63)

«فَإِنَّ لِأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا»

“Ailenin senin üzerinde hakkı var!”

(Ebû Dâvûd, Tatavvu', 27)

«أَرْبَعٌ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ الْحَيَاءُ وَالتَّعَطُّرُ
وَالسَّوَاكُ وَالنِّكَاحُ»

“Dört şey peygamberlerin sünnetlerindedir:
Utanma (hayâ) duygusu, güzel koku
sürmek, misvak kullanmak ve evlenmek.”

(Tirmizî, Nikâh, 1)

«يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنِ اسْتَطَاعَ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ
أَغْضُ لِلْبَصْرِ، وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ
بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ»

“Ey gençler topluluğu! Evlenmeye imkânı olanınız evlensin. Çünkü evlenmek, gözü haramdan çevirmek ve iffeti korumak için en iyi yoldur. Evlenme imkânı bulamayan da oruç tutsun. Çünkü orucun, o kimse için şehveti kesici özelliği vardır.”

(Buhârî, Nikâh, 3)

«خَيْرُ النِّكَاحِ أَيْسَرُهُ»

“Nikâhın en hayırlısı, en kolay olanıdır.”

(Ebû Dâvûd, Nikâh, 30-31)

«إِنَّمَا النِّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ»

“Kadınlar, erkeklerle birlikte bir bütünü
tamamlayan diğer yarıdır.”

(Ebû Dâvûd, Tahâret, 94)

«أَلَا إِنَّ لَكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ حَقًّا، وَلِنِسَائِكُمْ عَلَيْكُمْ حَقًّا، فَأَمَّا حَقُّكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ أَلَّا يُوطِئَنَّ فُرُشَكُمْ مَنْ تَكْرَهُونَ، وَلَا يَأْدَنَّ فِي بُيُوتِكُمْ لِمَنْ تَكْرَهُونَ، أَلَا وَحَقُّهُنَّ عَلَيْكُمْ أَنْ تُحْسِنُوا إِلَيْهِنَّ فِي كِسْوَتِهِنَّ وَطَعَامِهِنَّ»

“Dikkat edin! Sizin, hanımlarınızın üzerinde hakkınız vardır. Hanımlarınızın da sizin üzerinizde hakkı vardır. Sizin hanımlarınız üzerindeki hakkınız, namuslarını muhafaza etmeleri ve hoşlanmadığınız kimselerin evinize girmesine izin vermemeleridir. Dikkat edin! Hanımlarınızın sizin üzerinizdeki hakkı ise onların giyim ve gıda ihtiyaçlarını güzelce karşılamanızdır.”

(Tirmizî, Radâ', 11)

«فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانِ اللَّهِ
وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ»

“Kadınlar hakkında Allah’tan korkun. Çünkü siz, onları Allah’ın emaneti olarak aldınız ve Allah’ın adıyla (nikâh kıyıp) onları kendinize helâl kıldınız.”

(Müslim, Hac, 147)

«عَنْ سَعِيدِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ مُعَاوِيَةَ
الْقُشَيْرِيِّ قَالَ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ فَقُلْتُ مَا تَقُولُ فِي نِسَائِنَا قَالَ أَطْعِمُوهُنَّ مِمَّا
تَأْكُلُونَ وَاكْسُوهُنَّ مِمَّا تَكْتَسُونَ وَلَا تَضْرِبُوهُنَّ وَلَا
تُقَبِّحُوهُنَّ»

Muâviye el-Kuşeyrî anlatıyor: Resûlullah'ın (sas) yanına giderek, “Hanımlarımız hakkında ne dersiniz?” diye sordum. O da şöyle buyurdu: “Yediklerinizden onlara da yedirin, giydiklerinizden onlara da giydirin, onları dövmeysin ve kötülemeyin.”

(Ebû Dâvûd, Nikâh, 40-41)

«لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا حُلُقًا
رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ»

“Mümin bir kimse, eşine karşı nefret beslemesin. Çünkü onun bazı huylarından hoşlanmasa da hoşlandığı başka huyları mutlaka vardır.”

(Müslim, Radâ', 61)

«إِنَّ مِنْ أَشَرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلَ
يُفْضِي إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا»

“Kıyamet gününde, Allah katında konumu en kötü olacak insanlardan birisi, kansı ile beraber olup da onun (özel hayatına ilişkin) sırlarını yayan kimsedir.”

(Müslim, Nikâh, 123)

«لَا تَضْرِبُوا إِمَاءَ اللَّهِ ... لَقَدْ طَافَ بِأَلِ مُحَمَّدٍ نِسَاءٌ
كَثِيرٌ يَشْكُونَ أَزْوَاجَهُنَّ لَيْسَ أَوْلَئِكَ بِخِيَارِكُمْ»

“Allah’ın hanım kullarına vurmayın!... (Bu gece) Muhammed’in eşlerine pek çok kadın geldi. Hepsi de kocalarından şikâyetçiydi. Bu adamlar sizin hayırlılarınız değildir.”

(Ebû Dâvûd, Nikâh, 41-42)

«عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنَّا نَتَّقِي الْكَلَامَ
وَالْإِنْسِاطَ إِلَى نِسَائِنَا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَيْبَةً أَنْ يُنْزَلَ فِيْنَا شَيْءٌ، فَلَمَّا تُوفِّيَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَكَلَّمْنَا وَانْبَسَطْنَا»

İbn Ömer (ra) şöyle diyor: “Biz Peygamber (sas) zamanında hakkımızda vahiy indirilir korkusuyla hanımlarımıza karşı söz söylemekten ve istediğimiz gibi davranmaktan çekinirdik. Ancak Peygamber (sas) vefat edince istediğimizi söylemeye ve rahat davranmaya başladık.”

(Buhârî, Nikâh, 81)

«إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ
عَلَى يَمِينِ الرَّحْمَنِ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ
وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلُوا»

“Yönettikleri insanlara, ailelerine ve sorumlu oldukları kişilere adaletli davrananlar, Allah Teâlâ katında, Rahman’ın yanında nurdan minberler üzerinde ağırlanacaklar.”

(Nesâi, Âdâbü'l-kudât, 1)

«عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا:
مَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ فِي الْبَيْتِ؟
قَالَتْ: كَانَ يَكُونُ فِي مِهْنَةِ أَهْلِهِ ، فَإِذَا سَمِعَ
الْأَذَانَ خَرَجَ»

Esved bnt. Yezîd anlatıyor: Âişe'ye (ra) “Hz. Peygamber (sas) evde ne yapıyordu?” diye sorduğumda şöyle cevap vermişti: “Ailesinin işlerini görür, ezanı duyunca (namaz için) çıkardı.”

(Buhârî, Nafakât, 8)

«أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ دِينَارٍ يُنْفِقُهُ عَلَى عِيَالِهِ
وَدِينَارٍ يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ عَلَى دَابَّتِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدِينَارٍ
يُنْفِقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»

“Kişinin harcadığı en hayırlı para, ailesi için harcadığı, Allah yolunda cihad için hayvanına harcadığı ve yine Allah yolunda arkadaşları için harcadığı paradır.”

(Müslim, Zekât, 38)

«إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَىٰ أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ»

“Bir kişi, sevabını Allah’tan umarak ailesine
harcama yaptığında,
bu harcama onun için sadaka olur.”

(Buhârî, İmân, 41)

«كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَقُوتُ»

“Bakmakla yükümlü olduğu kimseleri ihmal etmesi, kişiye günah olarak yeter.”

(Ebû Dâvûd, Zekât, 45)

«يَدُ الْمُعْطَى الْعُلْيَا وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ أُمَّكَ وَأَبَاكَ
وَأُخْتَكَ وَأَخَاكَ ثُمَّ أَدْنَاكَ أَدْنَاكَ»

“Veren el üstündür. Vermeye, geçimini sağlamakla yükümlü olduğun kimselerle; annenle, babanla, kız ve erkek kardeşlerinle başla. Sonra da yakınlık durumuna göre devam et.”

(Nesâi, Zekât, 51)

«لَا يَقْبَلُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ صَدَقَةً مِنْ عُلُولٍ،
وَلَا صَلَاةً بِغَيْرِ طُهُورٍ»

“Allah azze ve celle, ganimetten haksız yere alınan (haram) bir maldan verilen sadaka ile abdestsiz kılınan namazı kabul etmez.”

(Ebû Dâvûd, Tahâret, 31)

«أَلَيْدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِّنَ أَلَيْدِ السُّفْلَى،
وَإِبْدَأُ بِمَنْ تَعُولُ...»

“Veren el, alan elden daha hayırlıdır.
Sen, (vermeye) geçimini sağladığın
ailenden başla!...”

(Buhârî, Zekât, 18)

«يَدُ الْمُعْطَى الْعُلْيَا، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ: أُمَّكَ، وَأَبَاكَ،
وَأُخْتِكَ، وَأَخَاكَ، ثُمَّ أَدْنَاكَ، أَدْنَاكَ»

“Veren el üstündür. Vermeye, geçimini sağlamakla yükümlü olduğun kimselerden başla. Annene, babana, kız ve erkek kardeşlerine yardım et, sonra yakınlık durumuna göre devam et.”

(Nesâi, Zekât, 51)

«إِنَّ الصَّدَقَةَ عَلَى الْمِسْكِينِ صَدَقَةٌ
وَعَلَى ذِي الرَّحِمِ اثْنَتَانِ: صَدَقَةٌ وَصِلَةٌ»

“Yoksula verilen sadaka bir, akrabaya verilen ise hem sadaka hem de sila-i rahim olmak üzere iki sadaka sayılır.”

(Nesâi, Zekât, 82)

«لَيْسَ الْمُؤْمِنُ الَّذِي يَشْبَعُ وَجَارُهُ جَائِعٌ إِلَى جَنْبِهِ»

“Yanı başındaki komşusu açken karnını
doyuran kimse mümin değildir.”

(Beyhaktî, es-Sünenü'l-kübrâ, 10/7)

«إِذَا طَبَخْتَ مَرَقًا فَأَكْثِرْ مَاءَهُ،
ثُمَّ انظُرْ أَهْلَ بَيْتِ مَنْ جِيرَتِكَ،
فَأَصِْبْهُمْ مِنْهَا بِمَعْرُوفٍ»

“Çorba pişirdiğinde suyunu biraz fazla koy,
sonra komşularına bak, uygun bir şekilde
çorbandan onlara da ikram et.”

(Müslim, Birr, 143)

«اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ»

“Allah’tan korkun ve çocuklarınız arasında
adaletli olun!”

(Müslim, Hibe, 13)

«مَنْ عَالَ ثَلَاثَ بَنَاتٍ، فَأَدَّبَهُنَّ وَرَزَوَّجَهُنَّ، وَأَحْسَنَ
إِلَيْهِنَّ، فَلَهُ الْجَنَّةُ»

“Kim üç kız çocuğunun geçimini sağlar,
onları terbiye edip evlendirir ve
onlara güzel davranırsa, ona cennet vardır!”

(Ebü Dâvûd, Edeb, 120-121)

«مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبَسِّطَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ، أَوْ يُنْسَأَ فِي آثَرِهِ،
فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ»

“Kim rızkının bollaştırılmasını yahut ecelinin
geciktirilmesini arzu ederse,
akraba ilişkilerini sürdürsün!”

(Müslim, Birr, 20)

«لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِي، وَلَكِنَّ الْوَاصِلُ الَّذِي إِذَا
قَطَعَتْ رَحِمُهُ وَصَلَهَا»

“Sıla-i rahim yapan, akrabasından gördüğü iyiliğe karşılık veren değil, akrabası kendisiyle ilişkiyi kestiğinde bile ona iyilik yapandır.”

(Buhârî, Edeb, 15)

«تَعَلَّمُوا مِنْ أُنْسَابِكُمْ مَا تَصِلُونَ بِهِ أَرْحَامَكُمْ، فَإِنَّ صِلَةَ
الرَّحِمِ مَحَبَّةٌ فِي الْأَهْلِ مَثْرَاهُ فِي الْمَالِ،
مَنْسَأَةٌ فِي الْأَثَرِ»

“Akrabalık ilişkilerinizi sürdürübilmeniz için sülalenizi tanıyın. Çünkü akrabalar arası bağların canlı tutulması ailede sevgi bağlarını güçlendirir, insanı varlıklı kılar, ömrü uzatır.”

(Tirmizî, Birr, 49)

«إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ، وَوَأَدَّ
الْبَنَاتِ، وَمَنْعًا وَهَاتِ.
وَكِرِهَ لَكُمْ ثَلَاثًا قِيلَ وَقَالَ، وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةَ
الْمَالِ»

“Aziz ve Yüce olan Allah, annelere saygısızlık etmeyi, kız çocuklarını diri diri gömmeyi, hak etmediğini istemeyi size haram kılmıştır.

Sizin için üç şeyi de çirkin görmüştür:
Dedikodu, anlamsız çok soru sormak ve malı
boşa harcamak!”

(Müslim, Akdiye, 12)

«أَنَا وَامْرَأَةٌ سَفَعَاءُ الْخَدَّيْنِ كَهَاتَيْنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ...
امْرَأَةٌ أَمْتُ مِنْ زَوْجِهَا ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ حَبَسَتْ
نَفْسَهَا عَلَيَّ يَتَامَاهَا حَتَّى بَانُوا أَوْ مَاتُوا»

“Dul kalıp da asil ve güzel olduğu hâlde evlenmeyerek, yetimleri ev bark sahibi oluncaya ya da ölünceye kadar kendisini onlara adayan... Ve bu uğurda iki yanağı çökmüş olan kadınla ben, kıyamet günü -şu iki parmağım gibi- birbirimize yakın olacağız.”

(Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121)

«لَا تَرَعَبُوا عَنِّ أَبَائِكُمْ، فَمَن رَّعِبَ عَنِّ أَبِيهِ فَهُوَ كُفْرٌ»

“Sakın babalarınızdan yüz çevirip uzaklaşmayın! Kim babasından yüz çevirirse (bu davranış) nankörlüktür.”

(Buhârî, Ferâiz, 29)

«...أَيُّمَا رَجُلٍ جَحَدَ وَلَدَهُ وَهُوَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ اِحْتَجَبَ اللَّهُ
مِنْهُ وَقَصَحَهُ عَلَى رُءُوسِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ»

“...Kim göz göre göre çocuğunu(n kendisine ait olduğunu) inkâr ederse (kıyamet günü) Allah da onu rahmetinden uzaklaştırır ve gelmiş geçmiş herkesin önünde rezil eder.”

(Ebû Dâvûd, Talâk, 28-29)

«...مَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ»

“...Ailesini müdafaâ ederken öldürülen
şehittir.”

(Tirmizî, Diyât, 21)

«يَا بُنْتَىٰ إِذَا دَخَلْتَ عَلَىٰ أَهْلِكَ فَسَلِّمْ يَكُونُ بَرَكَهًّ
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِكَ»

“Yavrum! Ailenin yanına girdiğin zaman
selâm ver. Bu, sana ve ev halkına
bereket olur.”

(Tirmizî, İsti'zân, 10)

«فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ وَجَارِهِ تُكْفِرُهَا
الصَّلَاةُ وَالصَّوْمُ وَالصَّدَقَةُ وَالْأَمْرُ وَالنَّهْيُ»

“Kişinin imtihanı, ailesi, malı, çocuğu ve komşusu ile dir. Namaz, oruç, sadaka ve (iyiliği) emredip (kötülükten) sakındırma işte bu imtihan için kefare t olur.”

(Buhârî, Mevâkî t, 4)

«...اللَّهُمَّ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، اجْعَلْنِي مُخْلِصًا لَكَ
وَأَهْلِي فِي كُلِّ سَاعَةٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ»

[Allah Resûlü (sas) namazlarının sonunda
şöyle dua ederdi:] “...Allah’ım! Ey Rabbimiz
ve her şeyin Rabbi! Beni ve ailemi dünya
ve âhirette her an sana ihlâsla bağlı kıl.
Ey yücelik ve ikram sahibi!”

(Ebû Dâvûd, Vitr, 25)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ
وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي»

[Allah Resûlü (sas) akşam ve sabah şöyle dua ederdi:] “Allah’ım! Senden dünya ve âhirette afiyet dilerim. Allah’ım! Senden dinim, dünyam, ailem ve malım hakkında af ve afiyet dilerim.

Allah’ım! Ayıbımı gizle.”

(Ebû Dâvûd, Edeb, 100-101)

«...اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي
الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ
الْمَنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ»

[Allah Resûlü (sas) yolculuğa çıkacağı zaman şöyle dua ederdi:] “...Allah’ım! Seyahatimizde bizim sahibimiz ve geride bıraktığımız ailemizin vekili sensin! Allah’ım! Yolculuğun sıkıntısından, kederli görünüşten, aile ve malımızın kötü hallere düşmesinden sana sığınırım.”

(Müslim, Hac, 425)

